

Sygn. akt I Ns 226/18

POSTANOWIENIE

Dnia 24 stycznia 2019 r.

Sąd Rejonowy w Giżycku I Wydział Cywilny w składzie:

Przewodniczący: SSR Anna Kurzynowska – Drzażdżewska

Protokolant: po. sekretarza sądowego Paulina Warchoła

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 10 stycznia 2019 r.

sprawy z wniosku M. M. (1)

z udziałem M. R.

o zniesienie współwłasności

postanawia:

I. Znieść współwłasność następujących ruchomości :

a/ samochodu osobowego marki A. (...), nr rejestracyjny (...) nr nadwozia (...), rok produkcji 2005 o wartości 23 500 zł

b/ laptopa marki L. typ Z50-70 o wartości 1200 zł

całość o łącznej wartości 24 700 zł (dwadzieścia cztery tysiące siedemset złotych), w ten sposób, iż na wyłączną własność wnioskodawczyni M. M. (1) przyznać laptop L. o wartości **1200 zł** zaś uczestnikowi M. R. samochód osobowy marki A. (...) nr rej (...) , **o wartości 23 500 zł**.

II. Tytułem spłaty zasądzić od uczestnika postępowania M. R. na rzecz wnioskodawczyni M. M. (1) **kwotę 10 216 zł (dziesięć tysięcy dwieście szesnaście złotych)** płatną w terminie 30 dni od uprawomocnienia się orzeczenia wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie do dnia zapłaty.

III. Oddalić wnioski w pozostałym zakresie.

IV. Zasądzić od uczestnika postępowania na rzecz wnioskodawczyni kwotę 500 zł tytułem zwrotu części kosztów sądowych.

V. Ustalić ,iż w pozostałym zakresie koszty postępowania związane ze swym udziałem w sprawie strony ponoszą we własnym zakresie.

SSR Anna Kurzynowska – Drzażdżewska

Sygn. akt I Ns 226/18

UZASADNIENIE

Wnioskodawczyni M. M. (1) wniosła o zniesienie współwłasności ruchomości w postaci samochodu osobowego marki A. (...) o wartości 30 000 zł przez przyznanie go uczestnikowi postępowania M. R.. Wnioskodawczyni ponadto domagała się zasądzenia na jej rzecz spłaty w wysokości 15 000 zł. Wskazała , iż wymienione auto było przedmiotem współwłasności stron , a zostało nabyte w czasie trwającego związku konkubenckiego. Obecnie strony rozstały się , a samochód pozostaje do wyłącznej dyspozycji uczestnika postępowania zamieszkującego w Niemczech. Kierowane

do uczestnika postępowania wezwania do uregulowania stosunków majątkowych pozostawały bez odpowiedzi z jego strony, stąd konieczne stało się wystąpienie na drogę sądową.

Uczestnik M. R. początkowo zakwestionował fakt jakoby wymienione auto było przedmiotem współwłasności. Dodatkowo wskazał, że strony nabyły w czasie trwania związku konkubenckiego laptop (...), który jest w posiadaniu wnioskodawczynie. Wniósł o potrącenie kwoty 1 830 zł stanowiącej wartość laptopa oraz o zwrot 1/2 nakładów poczynionych przez uczestnika postępowania na samochód, co do którego przyznał, iż znajduje się w jego posiadaniu. Ostatecznie uczestnik potwierdził, że zarówno samochód jak i laptop strony nabyły wspólnie. Kwestionował jednak wartość samochodu.

W toku postępowania uczestnik wniósł o rozłożenie ewentualnej spłaty na raty bowiem jednorazowe uiszczenie należności na rzecz wnioskodawczynie przekracza jego możliwości finansowe.

Sąd ustalił, co następuje:

Wnioskodawczynie M. M. (1) i uczestnik M. R. pozostawali w związku konkubenckim. W czasie jego trwania w dniu 12.05.2016 r. M. R. nabył samochód osobowy marki A. (...) za kwotę 31 000 zł. (zab. kserokopia umowy k.6). Następnie w dniu 30.05.2016 r. strony zawarły umowę darowizny mocą, której uczestnik postępowania darował wnioskodawczynie 1/2 udziałów w wymienionym aucie. Z twierdzeń wnioskodawczynie wynika, że de facto pokryła 1/2 wartości zakupu auta. Powyższe twierdzenia M. M. nie zostały w żaden sposób podważone przez uczestnika postępowania. M. R. opłacił opłatę komunikacyjną w wysokości 253,50 zł oraz opłatę ewidencyjną w wysokości 2,50 zł. (kserokopia k.28). Dodatkowo uczestnik poniósł koszty opłacenia obowiązkowego ubezpieczenia za okres 05.2016 r. do 05.2017 r. w wysokości 1 282 zł (zob. k 86 akt). Wnioskodawczynie powyższych okoliczności nie kwestionowała.

W dniu 31.X.2016 r. M. R. nabył laptop Z50-7c o wartości 2 199 zł. Dokonał także jego ubezpieczenia i w związku z tym pokrył koszty w wysokości 330 zł. Laptop ten posiada wnioskodawczynie (bezsporne).

W kwietniu 2017 r. strony rozstały się (bezsporne)

Sąd zważył, co następuje:

Na wstępie stwierdzić należy, iż ostatecznie w przedmiotowej sprawie strony były zgodne, co do sposobu zniesienia współwłasności. O zniesienie współwłasności przez przyznanie samochodu uczestnikowi M. R. wносиła we wniosku wnioskodawczynie. Uczestnik, który początkowo domagał się oddalenia wniosku w toku postępowania również zaaprobował ten sposób zniesienia współwłasności.

Kodeks nie wymaga jakiegokolwiek szczególnej formy dla zgodnego wniosku co do sposobu zniesienia współwłasności. Tak więc może być on zgłoszony we wspólnym wniosku inicjującym postępowanie lub w piśmie procesowym, sygnowanym przez wszystkich współwłaścicieli lub ustnie w czasie w czasie rozprawy, ewentualnie w formie odrębnych wniosków pisemnych lub ustnych składanych przez poszczególnych współwłaścicieli, akceptowanych następnie przez pozostałych (Komentarz do kodeksu postępowania cywilnego pod red. T. Erecińskiego, t. II, s.176).

W myśl art. 622 § 2 kpc zgodny wniosek co do sposobu zniesienia współwłasności nie może sprzeciwiać się prawu ani zasadom współżycia, ani też naruszać w sposób rażąco interesów osób uprawnionych. Sąd z urzędu bada spełnienie tych przesłanek, zgodny wniosek, który ich nie spełnia – nie wiąże sądu. W ocenie sądu za przyznaniem auta uczestnikowi przemawia niewątpliwie to, że obecnie jest ono w jego posiadaniu podobnie jak laptop jest w posiadaniu wnioskodawczynie.

Spór między stronami dotyczył natomiast wartości majątku wspólnego.

Zgodnie z art. 617 kpc we wniosku o zniesienie współwłasności należy dokładnie określić rzecz ulegającą podziałowi oraz przedstawić dowody prawa własności.

Dokładne określenie ruchomości, która jest przedmiotem współwłasności i ma ulec podziałowi, sprowadza się do opisu rzeczy, wskazania jej cech szczególnych i charakterystycznych oraz podania daty i miejsca wytworzenia. Należy także określić miejsce, w którym rzecz się znajduje oraz wskazać osobę posiadacza. Natomiast dowodami stwierdzającymi prawo własności nieruchomości są wszelkie dokumenty, którym można przypisać taką funkcję np. pisemne potwierdzenie nabycia, rachunki, paragony, asygnaty, bony kasowe, certyfikaty, zaświadczenia, książki gwarancyjne, umowy przenoszące własność, dokumenty celne. W braku dokumentów prawo własności może być wykazywane za pomocą wszystkich dokumentów dowodowych, w tym przede wszystkim zeznań świadków (Komentarz do kodeksu postępowania cywilnego pod red. T. E., t. II, s.164-165)

W przypadku przyznania rzeczy wspólnej jednemu ze współwłaścicieli dla ustalenia spłat należnych pozostałym współwłaścicielom konieczne jest ustalenie wartości przedmiotu zniesienia współwłasności. W doktrynie przyjmuje się, że wartość rzeczy ustala się na podstawie cen rynkowych z chwili zniesienia współwłasności.

Zgodnie jednak z dyspozycją z przepisu art. 3 kpc strony i uczestnicy postępowania obowiązani są dawać wyjaśnienia co do okoliczności sprawy zgodnie z prawdą i bez zatajenia czegokolwiek oraz przedstawiać dowody.

W niniejszej sprawie żadna ze stron pomimo, iż były one reprezentowane przez profesjonalnych pełnomocników nie wniosła o powołanie biegłego z zakresu wyceny majątku ruchomego w celu oszacowania wartości rynkowej auta i laptopa wchodzących w skład współwłasności kwestionując jednocześnie wartości wskazane przez przeciwnika procesowego.

Mając na względzie bierną postawę stron, sąd z urzędu dopuścił dowód z opinii biegłego sądowego z zakresu szacowania ruchomości w osobie R. S., który w złożonej opinii wskazał aktualną wartość rynkową samochodu marki A. (...) na kwotę 23 500 zł i laptopa na 1 200 zł (zob. opinia k.46-50). Opinia biegłego została sporządzona w oparciu o dokumenty przedstawione przez strony postępowania jednak bez oględzin z uwagi na fakt, że zarówno wnioskodawczyni jak i uczestnik postępowania zamieszkują za granicą. Do tej opinii strony nie wniosły żadnych zastrzeżeń. Także z punktu widzenia sądu jest ona całkowicie miarodajna i rzetelna.

Wartość majątku wspólnego sąd ustalił na kwotę 24 700 zł. Wobec powyższego wysokość udziałów stron zamyka się kwotą 12 350 zł. Stosownie do złożonych wniosków wnioskodawczyni sąd przyznał laptop zaś uczestnikowi auto. Biorąc pod uwagę wartości poszczególnych ruchomości należna wnioskodawczyni dopłata zamyka się kwotą 11 150 zł.

Kwotę tę należało pomniejszyć w związku z żądaniem uczestnika postępowania dotyczącym rozliczenia poniesionych przez niego wydatków na przedmiot współwłasności.

Zgodnie bowiem z dyspozycją art. 618 § 1 kpc w postępowaniu o zniesienie współwłasności sąd rozstrzyga także spory o prawo żądania zniesienia współwłasności i o prawo własności, jak i wzajemne roszczenia z tytułu posiadania rzeczy. Za zasadne sąd uznał roszczenie uczestnika postępowania dotyczące zwrotu 1/2 części kosztów ubezpieczenia auta za okres maj 2016 do maja 2017 r. w wysokości 1 282 zł (k.85 akt), opłaty komunikacyjne w wysokości 256 zł (k.28 akt) oraz kosztu ubezpieczenia laptopa w wysokości 330 zł (k.25 akt). W sumie sąd uznał za usprawiedliwioną i wykazaną kwotę 934 zł (1 282 zł +256 zł +330 zł :2). W pozostałym zakresie żądanie uczestnika zostało oddalone. Dotyczy to żądania zwrotu kosztów ubezpieczenia auta za kolejny okres oraz kwoty 250 euro opłaty drogowej za używanie auta za granicą. Należy mieć na uwadze, że strony rozstały się w kwietniu 2017 r. i od tego czasu wyłącznym dysponentem auta był uczestnik postępowania. Obciążanie kosztami utrzymania auta wnioskodawczyni, która była pozbawiona możliwości jego użytkowania byłoby sprzeczne z zasadami współżycia społecznego i nie mogło znaleźć aprobaty sądu, toteż w tym zakresie sąd oddalił żądanie uczestnika postępowania.

O powyższym orzeczono w myśl art. 618 § 1 i 2 kpc w zw. z art. 212 § 1 kc.

Niezasadny był także, w ocenie sądu wniosek uczestnika postępowania o rozłożenie zasądzonej należności na raty. Za powyższą decyzją sądu przemawia fakt, że strony rozstały się w kwietniu 2017 r. Sprawa o zniesienie współwłasności wpłynęła do tutejszego sądu 22.05.2018 r. Jak wcześniej wspomniano od rozstania samochód osobowy pozostawał

do wyłącznej dyspozycji M. R.. Uczestnik musiał liczyć się z koniecznością dokonania stosownych rozliczeń z wnioskodawczynią i poczynić na ten cel przygotowania. Zasądzona spłata nie jest relatywnie wysoka nawet przy uwzględnieniu sytuacji materialnej i rodzinnej uczestnika postępowania. Rozłożenie należności na raty winno być stosowane w wyjątkowych sytuacjach, ostrożnie i z rozważeniem interesu wszystkich uczestników postępowania.

O kosztach postępowania orzeczono w myśl art. 520 § 1 kpc.

Składają się na nie koszty opinii biegłego z uwzględnieniem dotychczas uiszczonych przez strony zaliczek oraz koszt opłaty sądowej.

Kosztami tymi sąd obciążył wnioskodawczynię i uczestnika postępowania stosownie do ich udziału w sprawie.

.